

desuagtet ønskes gennemført, må der ske en ajourføring af regionplanen efter lovgivningen herom.

Med hensyn til byggelinjer i strid med allerede eksisterende byplan eller lokalplan henvises til lovforslagets bemærkninger, ad § 1, nr. 3.

Til nr. 5, 6 og 7.

Med hensyn til spørgsmålet om anbefalede breve henvises til besvarelsen af udvalgets spørgsmål 2.

Forslaget (nr. 5) om at ophæve pligten i vejlovens § 37, stk. 1, til at underrette matrikelmyndighederne om byggelinjepålæg er foreslået af matrikeldirektoratet, der ikke har behov for disse oplysninger. Om forholdene i Sønderjylland henvises til bemærkningerne til lovforslaget.

Til nr. 11, 12, 13 og 14.

Ud over ændringer, der er en konsekvens af ændringer i bygningslovgivningen for København, har det været nødvendigt under nr. 13 og 14 at foreslå, at Københavns kommune får indstillingsret til de lister, der udfærdiges hvert 4. år over personer, der kan udpeges som medlemmer af henholdsvis taksations- og overtaksationskommissioner.

Til nr. 16.

Der henvises til lovforslagets bemærkninger.

Til nr. 17.

Efter lov om offentlige veje, §§ 72-73, fastsættes adgangsbestemmelser for gennemgående veje af ministeren for offentlige arbejder. Adgangsbestemmelserne skal kundgøres bl. a. i Statstidende. Der har fra forskellig side været rejst kritik af, at bestemmelserne er blevet offentliggjort i deres fulde udstrækning. Ministeriet har taget kritikken til efterretning, idet disse bestemmelser, der indeholder en minutøs opgøring af samtlige ejendomme langs en offentlig vej med angivelse af deres adgangsforhold, er særdeles omfattende, og idet grundejerne hver især får underretning om, hvad der gælder for vedkommendes ejendom. Da den hidtidige lovtæst ikke har givet ganske klar hjemmel for en ordning, hvorefter man nøjes med en meddelelse i Statstidende og i stedlige blade om, at der

er fastsat adgangsbestemmelser for en given vejstrækning, har man foreslået en udtrykkelig bestemmelse herom.

Til nr. 18.

Vedrørende spørgsmålet om anbefalede breve henvises til besvarelsen af spørgsmål 2. Ændringen i øvrigt er en konsekvens af den ændring, der er omtalt under nr. 17.

Til nr. 20.

Da vejafmærkning er overført fra ministeriet for offentlige arbejder til justitsministeriet, har man fundet det naturligt at præcisere, at ministeriet for offentlige arbejders kompetence vedrørende fastsættelse af regler for udformning af sikkerhedsforanstaltninger mellem veje og jernbaner ikke omfatter afmærkning, som fremtidig henhører under justitsministeriet, men kun sikkerhedsforanstaltninger af mere teknisk natur.

Til nr. 21-26.

Hovedsigtet med bestemmelsernes omformulering har været at gøre dem lettere forståelige og simple at administrere.

Realitetsændringerne er følgende:

§ 90, stk. 5. Afgørelsen af, hvorvidt en offentlig vej, der tænkes nedlagt, desuagtet skal bibeholdes som privat fællesvej, overgår fra landvæsenskommissionerne til taksationskommissionerne, jfr. nærmere bemærkningerne til loven.

§ 90, stk. 6. Det fastslås nu udtrykkeligt, at beslutning om nedlæggelse af en offentlig vej, hvorved den overgår til privat, ikke kan begrunde erstatningspligt over for vejbestyrelsen. Dette er i overensstemmelse med hidtidig administrativ praksis.

§ 91, stk. 4. Normalt vil ejere langs en vej, der nedlægges, være interesseret i at overtage det aflagte vejareal. Det kan dog tænkes, at en grundejer ikke ønsker at erhverve et sådant areal, som derved vil komme til at henligge uden vejadgang. I Københavns kommune har dette problem hidtil kunnet løses i medfør af den københavnske bygge lov (gennem retningsplan). Da denne ophæves, opstår der et behov for at få problemet løst på anden vis, hvorfor man foreslår, at vejbestyrelsen i særlige tilfælde kan tilpligte en grundejer at overtage